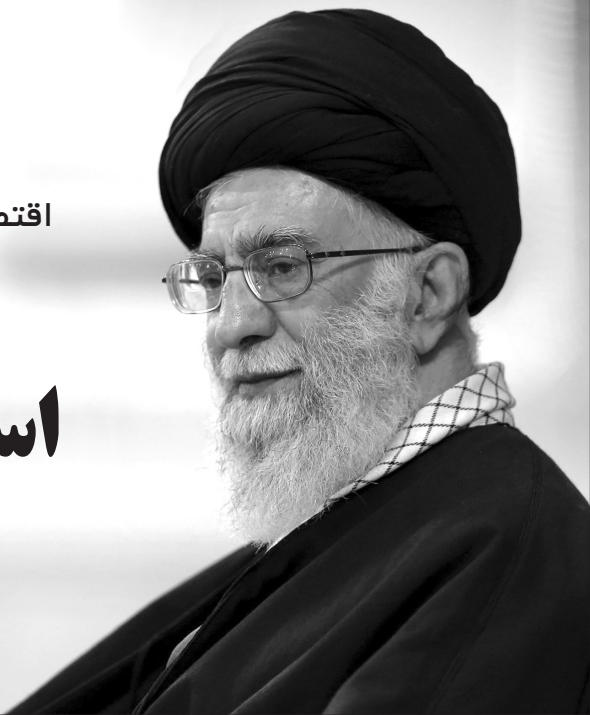

مقام معظم رهبری ابعاد
اقتصاد مقاومتی را تشریح کردند

تولید ملی اساس پیشرفت کشور است

تازه‌ای از اقتصاد مقاومتی را تشریح کردند. در پرسش و پاسخ زیر که از سوی سایت Khamenei.ir منتشر شده است تلاش شده است پیام‌های این مسأله برطرف و همه نکات مورد توجه قرار گیرد که عیناً در زیر می‌آید.

ادامه در صفحه ۶

اقتصاد مقاومتی را به عنوان راه‌حل نهایی برای عبور دادن اقتصاد ایران از شرایط دشوار تعریف کرده و از دولت خواسته که مسیرها و بسترهای اجرای آن را فراهم کنند. ایشان در پیام نوروزی و همچنین سخنرانی در جمع زائران امام رضا(ع) در نخستین روزهای سال جدید ابعاد

حضرت آیت‌الله سیدعلی خامنه‌ای مقام معظم رهبری انقلاب اسلامی ایران در چند سال گذشته به مناسبت‌های گوناگون دولت‌های مختلف را تشویق کرده‌اند که اقتصاد را به سمتی هدایت کنند که نیاز به خارجی‌ها نداشته باشد. مقام معظم رهبری در دو سال اخیر اما

گزارش نشریه شکر از یک نشست تاریخی

وزیر جهاد کشاورزی: اجازه نمی‌دهیم داستان تلخ ۱۳۸۵ درباره شکر تکرار شود

در صفحات دیگر می‌خوانید:

اعدادی که
افتخار آفرین
هستند

صفحه ۸

مابه‌التفاوت ۵۰۰ میلیارد
تومانی قیمت شکر
پرداخت نشده است

صفحه ۶

تحولات سیاست‌های
شیرین‌کننده‌ها
بعد از سال ۲۰۱۵

صفحه ۴

روش ناکارآمد
در تخصیص
بدهی‌ها

صفحه ۲

پیامدهای نامطلوب قانون شکنی

بهمن دانایی

انتظارات همه شهروندان در هر سرزمینی و در هر عصر و دوره‌ای به ویژه در دوران معاصر این است که نهادهای حکومتی به ویژه نهاد دولت «قانون مصوب خود» یا «قانون مصوب مجلس» را بدون انحراف و با توجه به روح کلی قانون اجرا کند. این انتظار بالایی نیست، زیرا اگر نهاد دولت که می‌تواند قانونگذار هم باشد اراده کافی برای اجرای قانون را نداشته باشد، شهروندان نیز عادت می‌کنند قانون را نادیده بگیرند یا اینکه آن را گونه‌ای تفسیر و اجرا کنند که گویی قانونی وجود ندارد. جامعه ایرانی نیز از این قاعده مستثنی نیست و شهروندان ایرانی از ۱۰۰ سال پیش که دنبال قانونی کردن رفتار دولت وقت بودند تا امروز اصرار بر این کار دارند. در جامعه ایرانی و به ویژه در سپهر سیاسی آن متأسفانه دولتی پیدا شد که رییس آن به طور رسمی و بدون پرده‌پوشی اصرار می‌کند برخی قوانین مصوب مجلس را اجرا نخواهد کرد.

ادامه در صفحه ۲

اقدام مشترک ملی

محسن خلیلی

امروز بی‌شک مهم‌ترین منشور اقتصادی کشور که بر سر اجرایی شدن بند بند آن در بالاترین سطوح نظام تصمیم‌گیری کشور اجماع وجود دارد، سند «اقتصاد مقاومتی» است. در این سند درباره بهره‌گیری از ظرفیت‌های سیاست خارجی در خدمت اقتصاد بر ضرورت افزایش قدرت مقاومت و کاهش «آسیب‌پذیری اقتصاد کشور از طریق توسعه پیوندهای راهبردی و گسترش همکاری و مشارکت با کشورهای منطقه و جهان به‌ویژه همسایگان» و «استفاده از دیپلماسی در جهت حمایت از هدف‌های اقتصادی» و «استفاده از ظرفیت‌های سازمان‌های بین‌المللی و منطقه‌ای» تأکید شده است. همچنین رویکرد در هم‌تنیدگی و رابطه دو سویه اقتصاد و تعاملات بین‌المللی را می‌توان در سیاست‌های ابلاغی برنامه ششم توسعه نیز ملاحظه کرد. چنانکه در موادی از این سیاست‌ها از جمله بر اولویت «دیپلماسی اقتصادی با هدف توسعه سرمایه‌گذاری خارجی، ورود به بازارهای جهانی و دستیابی به فناوری» و نیز «بهره‌گیری حداکثری از روش‌ها و ابزارهای دیپلماسی نوین و عمومی» تأکید شده است.

ادامه در صفحه ۲

پیامدهای نامطلوب قانون شکنی

اقدام مشترک ملی

ادامه از صفحه اول

به این موارد باید موادی از قانون بهبود فضای کسب و کار را نیز افزود که بر «استفاده از ظرفیت‌های روابط خارجی و نمایندگی‌های سیاسی کشور در خارج در خدمت تولیدکنندگان داخلی و سرمایه‌گذاران در ایران»، همچنین «لغو روایید تجاری با کشورهای طرف تجاری» تأکید شده است.

چنانکه از موارد فوق مشخص است، رویکرد اقتصادی کشور، رویکردی باز و برون‌گرا و در جهت تقویت ساختارهای تولیدی کشور و افزایش مقاومت‌پذیری آن در مقابل آسیب‌های درونی و بیرونی و ارتقای امنیت ملی است. چنانکه رییس‌جمهوری نیز بر این موضوع تأکید کرده و «تهدید اقتصادی» را سخت‌ترین و پیچیده‌ترین تهدیدها بر شمرده‌اند؛ چراکه به قول ایشان ممکن است این تهدیدها همچون تهدیدهای سیاسی یا نظامی بطور مستقیم و آبی بر امنیت ملی یک کشور تأثیر نگذارد، اما به شکلی پیچیده و از طرفی همچون کاهش مشروعیت دولت‌ها به واسطه کاهش رفاه اقتصادی جامعه و فقر یا پدیده‌هایی همچون بیکاری بالا، تورم شدید، کاهش ارزش پول ملی، خروج سرمایه و... پایداری و ثبات نظام‌های سیاسی را مورد تهدید قرار می‌دهد. چنانکه بارها گفته شده است مهم‌ترین دشواری میهن عزیزمان در زمینه توسعه ملی طی چند دهه اخیر و سال‌های آتی تبدیل اقتصاد نیمه سنتی-نیمه صنعتی متکی به درآمدهای نفتی به اقتصادی صنعتی، پویا، مولد و درآمدزا و استوار بر صادرات کالاهای ساخته شده با ارزش افزوده بالا است. این مهم بی‌شک از مسیر توسعه‌ای می‌گذرد که اولاً بخش خصوصی به عنوان محور این فعالیت‌ها مورد قبول واقع شود و دیگر آنکه تعامل با جهان چنانکه گفته شد گفتمان غالب باشد. واقعیت آن است که امروزه توسعه صنعتی از طریق تکمیل و گسترش مجموعه‌ها، شبکه‌ها و زنجیره‌های تولید صنعتی در پیوند با نهادهای فرآیندهای اقتصاد آزاد و بازار جهانی امکان‌پذیر است؛ چراکه تنها با اتکا به این راهبرد و الزامات آن است که کشورها و در اینجا میهن عزیزمان ایران موفق خواهد شد از طریق دسترسی به سرمایه، فناوری پیشرفته، مدیریت نوین صنعتی و بازارهای گسترده صادراتی مشکلات و تنگناهای کنونی و آینده اقتصادی و صنعتی کشور را حل کند؛ بنابراین حضور در تعاملات بین‌المللی و استفاده از فرصت‌های همکاری‌های منطقه‌ای و جهانی و ورود به زنجیره‌های تولید و تجارت و جایگیری آگاهانه و مناسب در تقسیم کار بین‌المللی ضرورتی اساسی است و تجربه کشورهای نوظهور صنعتی نیز به خوبی صحت این ادعا را ثابت می‌کند.

ادامه از صفحه اول

دولت نهم و دهم به دلیل اهداف خاص و ناشناسی که داشت بارها و بارها از اجرای قانون اجتناب کرد و شماری از قانون‌های مصوب مجلس را نیز برای اجرا ابلاغ نمی‌کرد تا اینکه رییس مجلس اقدام به ابلاغ می‌کرد.

در جریان مبارزات انتخاباتی خرداد ۱۳۹۲ بود که آقای روحانی و تیم همراه وی در تبلیغات خود بر این نکته متمرکز شده و از «قانون‌گرایی» و «اطاعت از قانون» گفت و شهروندان را خرسند کرد. رییس دولت فعلی در زمان مبارزات انتخاباتی با صراحت خود را «حقوقدان» معرفی کرد. او با این حرف می‌خواست به شهروندان یادآور شود که قانون را اجرا می‌کند و مواد قانونی را تا زمانی که منسوخ نشده‌اند اجرا خواهد کرد. این حرف‌ها به همه گروه‌های اجتماعی امیدواری داد که سرانجام دوران نادیده گرفتن قانون به وسیله ارکان و اجزای دولت تمام شده و دوره اطاعت از قانون فرا رسیده است.

متأسفانه این سخنان بسیار دلنشین رییس‌جمهور منتخب ایران به مرور و در عمل به دست برخی از مدیران دولتی سلاخی شد و قانون‌های تصریح شده به گوشه‌های پرت انداخته شد. بدون تردید شهروندان ایرانی و به ویژه آن گروه از کسانی که مسئولیت اداره سازمان‌های اقتصادی را دارند می‌توانند نمونه‌های قابل عنایتی از نادیده گرفتن قانون را به دولت محترم یادآوری کنند. در این نوشته، یکی از صریح‌ترین رفتارهای دولت محترم در نادیده گرفتن قانون را یادآور می‌شوم.

ماده ۱۰۱ قانون برنامه پنجم

دولت نهم در مسیر متمرکز شدن بر روی اهداف سیاسی خود هر چه تمایل داشت را درباره مسایل گوناگون به ویژه مسأله مهم واردات انجام می‌داد. دولت وقت در سال‌های ۱۳۸۵ به بعد و تا روزی که درآمد نفت کاهش یافت با تکیه بر دوران وفور ارزی و به بهانه اینکه نباید مردم سختی بکشند، واردات انواع کالاهای اساسی را با ارز ترجیحی و کاهش دادن تعرفه‌ها را به مثابه استراتژی انتخاب و بازار را پر از کالاهای خارجی کرده بود. برنج، چای، روغن نباتی، شکر، نهاده‌های دامی و... به وفور وارد می‌شد و هیچ نهادی هم

نمی‌توانست جلوی سیل واردات را بگیرد. نمایندگان مجلس قانونگذاری ایران برای صیانت از تولید داخل بر روی دو قانون متمرکز شدند که یکی از آنها ماده ۱۰۱ قانون برنامه پنجم و تبصره‌های آن بود که در همین صفحه آنها را می‌خوانید. دولت‌های نهم و دهم اما هرگز این ماده قانونی و تبصره‌های الزام‌آور که با آیین‌نامه‌های اجرایی مصوب شورای اقتصاد تقویت می‌شد را ندیدند و یا دیدند اما تن به اجرای آن ندادند.

متأسفانه دولت یازدهم هم

در حالی که فعالان صنعت، معدن و کشاورزی در ۸ سال دولت آقای احمدی‌نژاد روزهای سختی را پشت سر گذاشتند و به امید قانون‌گرایی دولت فعلی بودند متأسفانه در عمل شاهد اتفاق نامساعد بوده و هستیم. مدیران دولت یازدهم در شرایطی که خود بارها و بارها و به درستی به دولت قبلی انتقاد کرده و می‌کنند که روح قانون را نادیده گرفته بودند اما خودشان همان کاری را می‌کنند که دولت‌های قبلی می‌کرد. در شرایطی که دولت قبلی با صراحت از عدم اجرای برخی قانون‌ها می‌گفت، تحمل بی‌قانونی آسان بود، اما تحمل رفتار دولت فعلی که خود را قانون‌گرا می‌داند سخت و دردآورتر است.

دولت یازدهم بدون توجه به اینکه «قیمت‌گذاری» برخلاف ماده ۱۰۱ قانون برنامه پنجم است که در سال ۱۳۹۵ نیز لازم‌الاجرا شده است اقدام به قیمت‌گذاری کالاهایی کرده است که مطابق قانون اختیاری

ندارد. همان‌طور که در ماده ۱۰۱ با صراحت قید شده است دولت موظف است قیمت‌گذاری را به کالاها و خدمات عمومی و انحصاری و کالاهای اساسی یارانه‌ای و ضروری محدود نماید و در حالی که مطابق آیین‌نامه اجرایی تبصره‌های این ماده قانونی «شکر» جزء هیچ کدام از کالاهای «انحصاری» «خدمات عمومی» و «کالاهای اساسی یارانه‌ای» نیست، اما دولت یازدهم ۲ سال است این ماده قانونی را زیر پا گذاشته و توجهی به آن ندارد. همان‌طور که در تبصره ۲ این ماده قانونی تصریح شده است «دولت موظف است اگر برای کالایی قیمت‌گذاری کرد، مابه‌التفاوت قیمت عادلانه روز و تکلیفی را باید همزمان تعیین و از محل اعتبارات و منابع دولت در سال اجرا پرداخت کند» اما تجربه دو سال اخیر مؤید عدول از این قانون است. به عبارتی دو خطا صورت گرفته است: اول اینکه این کالا مشمول نرخ‌گذاری نبوده اما توسط دولت، قیمت دستوری اعلام شده است و دوم اینکه دولت می‌بایست مابه‌التفاوت نرخ عادلانه روز و بهای تکلیفی را در همان سال پرداخت می‌کرد اما اقدامی صورت نداد. این رفتار سخت و ناپه‌نجان و ضدقانون در شرایطی که رییس دولت به مردم وعده اطاعت از قانون داده است پیامدهای نامطلوبی دارد.

یکی از پیامدهای بسیار نامطلوب قانون شکنی دولت محترم گسستن طناب اعتماد میان دولت و فعالان خصوصی است. وقتی فعالان اقتصادی می‌بینند دولت با صراحت قانون را زیر پا گذاشته و ماده ۱۰۱ قانون برنامه پنجم و تبصره‌های آن و آیین‌نامه اجرایی‌اش را اجرا نمی‌کند هرگز حاضر نمی‌شوند سایر وعده‌های دولت را باور کنند. وقتی این اتفاق می‌افتد فعالان صنعتی و اقتصادی به جای اینکه به دولت کمک کنند و به طور مثال در صنعت قند سرمایه‌گذاری کنند به کارهای دیگر می‌پردازند.

ضد قانونی بودن تصمیم‌ها در سطح دولت موجب ناامنی شده و این نیز از پیامدهای نامطلوب به حساب می‌آید که کار را بر دولت و ملت سخت می‌کند. پرسش این است که آیا مقام‌های ارشد دولت ناآگاهانه این گونه عمل کرده و قانون را زیر پا می‌گذارند؟ تجربه نشان می‌دهد چنین نیست و برخی از آنها می‌گویند فعلاً اگر قانون را اجرا کنیم ممکن است آسیب‌پذیر شویم. این مسأله یعنی اینکه آنها ناآگاه نیستند و می‌دانند که خلاف قانون عمل می‌کنند.

سخن فعالان اقتصادی و صنعتی این است که مدیران ارشد دولت به جای قانون شکنی و یا گریز از اجرای قانون، بهتر است قانون را اصلاح کنند. هر چند که تغییرات مصلحتی و گاه و بیگاه مواد قانون ۵ ساله‌ای که سرمایه‌گذاران براساس آن برنامه‌ریزی می‌کنند، کاری عقلانی و منطقی نبوده و مردم را دچار بدبینی می‌کند. آیا این کار سختی است که دولت با آن همه سازمان و کارمند یک لایحه اصلاحی تهیه کند؟ از رییس محترم دولت می‌توان پرسید که آیا جناب‌عالی که خود را حقوقدان می‌دانید این نکته به ذهنتان خطور نکرده است که چرا به جای دور زدن قانون اصلاحیه نمی‌دهید؟ واقعیت این است که دولت فعلی نیز متأسفانه مصلحت خویش را بر مصالح اقتصاد ملی ترجیح داده و شرایط را برای کار مساعد نمی‌کند. اگر قانونی در زمان خودش اجرا نشود در آینده دردی را دوا نخواهد کرد. تلخ‌کامانه یادآور می‌شوم که دولت محترم دست‌کم در این حوزه رفتاری مغایر قانون دارد و کارش تداعی‌کننده کار دولت قبلی است. با این تصمیمات، صنعت قند کشور که بهترین سال‌های تولید را تجربه می‌کند، در بدترین شرایط اقتصادی و سوددهی قرار گرفته و تا مرگ گامی بیش فاصله ندارد.

تبصره ۱- دولت مکلف است ضوابط تعیین

کالاهای اساسی، انحصاری و خدمات عمومی و نیز فهرست و ضوابط تعیین قیمت این کالاها و خدمات را ظرف سه ماه پس از تصویب این قانون، با پیشنهاد کارگروهی متشکل از نمایندگان وزارت بازرگانی، معاونت و وزارتخانه‌های ذیربط به تصویب شورای اقتصاد برساند.

تبصره ۲- در اجرای این بند، چنانچه قیمت فروش کالا یا خدمات کمتر از قیمت عادلانه روز تکلیف شود، مابه‌التفاوت قیمت عادلانه روز و تکلیفی باید همزمان تعیین و از محل اعتبارات و منابع دولت در سال اجرا پرداخت شود و یا از محل بدهی دستگاه ذیربط به دولت تهاتر گردد.

گزارش نشریه شکر از یک نشست تاریخی

وزیر جهاد کشاورزی: اجازه نمی‌دهیم داستان تلخ ۱۳۸۵ درباره شکر تکرار شود

محمود حجتی وزیر جهاد کشاورزی دولت یازدهم که سابقه وزارت در این نهاد در دولت اصلاحات را در کارنامه‌اش دارد از جمله وزیرانی است که سلامت نفس او مشهور و قاطعیت او در برابر رفتارهای رانت‌جویانه نامدار شده است. وزیر جهاد کشاورزی که یکی از بزرگ‌ترین مسؤولیت‌ها بر دوش او گذاشته شده است تا نان و چای و روغن و شکر و شیر و ماست و گوشت و مرغ مردم را تأمین کند به درستی می‌داند که یک لحظه فراموشی نسبت به تولید داخلی چه پیامدهای ناگواری دارد و چگونه می‌شود که برخی افراد با رخنه در لایه‌های میانی می‌توانند کار را به انحراف بکشانند.

این وزیر باتجربه و مصمم روز یکشنبه ۲۹ فروردین ماه ۱۳۹۵ میهمان اتاق بازرگانی، صنایع و معادن بود. در این روز صدها نفر از اعضای هیأت نمایندگان بخش خصوصی از سراسر ایران شاهد منظره‌ای تاریخی میان یک وزیر آگاه به مسؤولیت‌های خود و یک واردکننده شکر بود که احتمالاً نماینده یک طیف است. در این روز و پس از آنکه وزیر جهاد کشاورزی سخنان خود درباره مسایل روز اقتصاد کشاورزی را بیان کرد، مطابق عرف برخی از فعالان صنعتی که عموماً نیز از فعالان صنعت غذا و محصولات غذایی بودند خواسته‌های خود را بیان کردند.

آقای شیرین عسل

یونس ژانله صنعتگری است که نامش با واحد صنعتی تولیدکننده شکلات و انواع کیک‌ها عجین شده است با وزیر جهاد کشاورزی رودرو شد. او گفت: الان ۲۰۰ هزار شغل مرتبط با صنایعی که مواد اولیه یا واسطه‌ای آنها شکر است در تهدید قرار گرفته‌اند زیرا دولت اجازه نمی‌دهد که واردات شکر آزاد باشد و با وضع تعرفه‌های بالا بر واردات شکر قیمت تمام شده را

بالا برده است و نمی‌توان رقابت کرد. او خواستار آزادی ورود موقت شکر شد تا بتوان شکلات صادر کرد.

پاسخ قاطعانه وزیر

محمود حجتی وزیر جهاد کشاورزی پس از شنیدن اعتراض مدیر کارخانه شیرین عسل گفت: الان بازار شکر با وجودی که واردات محدود شده است آرام است و التهایی ندارد. شکر به میزان کافی در انبار کارخانه موجود است و هر متقاضی شکر می‌تواند از داخل اقدام به تهیه کند.

وزیر جهاد سپس به خاطره تلخ سال ۱۳۸۵ اشاره کرد و گفت: وزارت جهاد کشاورزی هرگز اجازه نمی‌دهد روزهای تلخ سال ۱۳۸۵ تکرار شود. او گفت در حالی که روند تولید چغندر قند و شکر به سمت صعود بود و با خودکفایی در تولید و مصرف شکر فاصله‌ای نداشتیم ناگهان معلوم نشد چرا و بر پایه کدام منافع واردات شکر با تعرفه صفر با تولید داخل را در بدترین شرایط قرار داد.

شما می‌دانید که تولید چغندر و شکر در سال‌های بعد از ورود ۲/۵ میلیون تن شکر وارداتی سقوط کرد و تولید شکر ۷۰ درصد کاهش را تجربه کرد. آنهایی که حافظه قوی‌تری دارند یادشان می‌آید که دولت با قهر کشاورزان چغندرکار مواجه شد و برای جبران این اتفاق از کشاورزان خواست که سیب‌زمینی تولید کنند و دولت آنها را خریداری می‌کند و آن سیب‌زمینی‌ها در انتخابات سال ۱۳۸۸ توزیع شد.

حجتی ادامه داد: با توجه به آمارهای دقیقی که در اختیار داریم نیاز ایران به واردات شکر در حال حاضر نزدیک به ۳۰۰-۴۰۰ هزار تن است که همین مقدار نیز وارد می‌شود. او تأکید کرد، دولت مخالف واردات موقت شکر نیست اما

آقای شیرین عسل بداند که با تیزبینی، پیگیری‌های خاص و شجاعت همه نیروی خود را برای ردیابی شرکتهای واردات موقت به کار خواهد گرفت. اجازه نمی‌دهیم مثل سال‌های گذشته کسانی به اسم واردات موقت، شکر وارد کنند و به جای تولید کالاهای صادراتی آن را به بازار داخلی عرضه کنند. از طرف دیگر یادمان باشد که شکر تولید شده کشورهای اروپایی با سوبسیدهای بالا انجام شده و قصد ورود به بازار ایران را دارند. قیمت تمام شده شکر تولیدی در اتحادیه اروپا بالاست و آنها به کشاورزی و تولید شکر یارانه‌های قابل توجه می‌دهند.

وزیر کشاورزی ادامه داد: در حال حاضر هزاران چغندرکار زحمتکش نتوانسته‌اند پول چغندر تولیدی خود را از کارخانه‌ها بگیرند زیرا فروش شکر با دشواری مواجه شده است. او یادآور شد: من از کسانی که توانایی مالی و پولی دارند خواهش می‌کنم که به جای اینکه همواره در فکر واردات شکر با رانت باشند بهتر است بخشی از سرمایه خود را برای احداث واحدهای صنعت قند اختصاص دهند. دولت و وزارت جهاد کشاورزی از کسانی که در خوزستان کارخانه قند احداث کنند حمایت می‌کند و ما دنبال توسعه کشت چغندر هستیم. حجتی گفت: من به وزارت کشاورزی نیامده‌ام که از رانت‌جویی حمایت کنم، من آمده‌ام از صنعتگرانی که می‌خواهند تولید سالم داشته باشند و از کشاورزانی که زحمت می‌کشند حمایت شود. آیا چغندرکاران عزیزی که هنوز نتوانسته‌اند طلب اندک خود را از کارخانه‌ها بگیرند نباید منافعشان دنبال شود. سخنان پرشور وزیر جهاد کشاورزی که طعم دلسوزی می‌داد و حمایت قاطعانه او از تولید داخل موجب شد تا اکثریت کسانی که در نشست بودند بارها او را تحسین کنند.

روش ناکارآمد در تخصیص بدهی‌ها

سازگاری همه اجزای نظام تصمیم‌گیری اقتصادی در بخش‌های مختلف ضرورت اجتناب‌ناپذیر پیشرفت به حساب می‌آید و در صورت فقدان این سازگاری می‌توان تصور کرد که پیشرفت ناممکن خواهد شد. نظام تصمیم‌گیری در ایران متأسفانه به دلیل اینکه سازمان‌ها و دستگاه‌ها به صورت جزیره‌ای عمل می‌کنند سازگاری به سختی پدیدار می‌شود. این روند و فرایند موجب شده است که برخی از فعالیت‌ها به سختی بیفتند و فرسوده شوند. یکی از فعالیت‌هایی که متأسفانه در دو سال اخیر گرفتار ناسازگاری شده است صنعت قند و شکر است که البته سابقه دیرینه دارد. در گذشته‌های نه‌چندان دور سه وزارتخانه بازرگانی، صنایع و معادن و جهاد کشاورزی کارها را باید انجام می‌دادند که این وضع شرایط را نامساعد می‌کرد و اجزای نظام را به دشواری می‌انداخت.

در شرایط حاضر و برخلاف قانون برنامه پنجم توسعه برخی سازمان‌ها در کار وارد شده‌اند و دست‌انداز ایجاد کرده‌اند. علاوه بر این کارگروه تنظیم بازار و... ستاد هدفمندسازی یارانه‌ها و معاونت اجرایی رییس‌جمهور نیز در وضعی قرار دارند که در امور این فعالیت مرتبط شده‌اند. پرداخت مابه‌التفاوت قیمت شکر فروخته شده به وسیله کارخانه‌ها و قیمتی که باید می‌بود رقمی بزرگ شده و پرداخت آن دشوار شده است.

در حالی که چغندرکاران زحمتکش و کارخانه‌های بدهکار در وضعی نامساعد قرار دارند، نظام پیچیده دیوانسالاری و رفتارهای جزیره‌ای مدیریت‌های گوناگون موجب شده است ارقام تخصیص یافته به طلب کارخانه‌های قند در جاهایی دیگر هزینه شود. بدهی کارخانه‌های قند البته از جنس بدهی‌های دولت به پیمانکاران و از جنسی نیست که بدهکاران بزرگ به بانک‌ها دارند و ارقام آن هزاران میلیارد تومان است. بدهی کارخانه‌ها از جنس انسانی و سختی است و پرداخت آن وظیفه انسانی و قانونی است تا ده‌ها هزار چغندرکاری که چشم به این پول دوخته‌اند از سردرگمی خلاص شوند.

وزیر جهاد کشاورزی در سخنرانی‌های اخیر خود به مناسبت‌های گوناگون با اظهار تأسف و ابراز نگرانی از اینکه بدهی کارخانه‌های قند پرداخت نمی‌شود خواستار تسریع در این باره شده است. یادمان باشد که بردباری و مدارای دهقانان خرده‌پایی که امیدشان به دادوستد هدفمند یا کارخانه‌هاست اندازه دارد و نمی‌توانند تا ابد صبر کنند.

کشت چغندر قند در چهارمحال و بختیاری آغاز شد

معاون بهبود تولیدات گیاهی سازمان جهاد کشاورزی چهارمحال و بختیاری از آغاز کشت چغندر قند در اراضی کشاورزی استان خبر داد.

حمیدرضا دانش سطح زیر کشت چغندر قند استان برای سال زراعی جاری را دو هزار هکتار عنوان کرد و افزود: از اواخر فروردین تا اواسط اردیبهشت ماه کشت این محصول در استان ادامه دارد. به گفته وی، پیش‌بینی می‌شود از هر هکتار اراضی که به کشت چغندر قند اختصاص یافته، ۴۵ تن محصول برداشت شود. دانش افزود: سال گذشته در حدود هزار و ۲۰۰ هکتار زمین کشاورزی در استان زیر

کشت چغندر قند قرار گرفت و حدود ۵۰ هزار تن محصول برداشت شد. معاون بهبود تولیدات گیاهی سازمان جهاد کشاورزی استان، عیار متوسط قند چغندر قند استان در سال‌های گذشته را ۱۸ درصد اعلام کرد. به گفته دانش، شهرستان‌های کیار، شهرکرد و لردگان بیشترین سطح زیر کشت چغندر قند استان را دارا است. به گزارش ایرنا، سالانه در چهارمحال و بختیاری بیش از یک میلیون و ۵۰۰ هزار تن محصولات باغی، زراعی، دامی و شیلاتی تولید می‌شود و سطح زیر کشت استان ۲۷۰ هزار هکتار با ۶۰ هزار بهره‌بردار است.

تحولات سیاست‌های شیرین کننده‌ها بعد از سال ۲۰۱۵

با مصرف انسانی استفاده می‌شود ۱۵-۱۶ درصد کاهش پیدا می‌کند؛ تغییرات مثبت و بسیار جزئی در سطح رفاه مشاهده می‌شود اگرچه درآمدی که به تولیدکنندگان چغندر قند تعلق می‌گیرد بیش از ۱۷ درصد کاهش می‌یابد.

نتایج

این گزارش نتایج حاصل از تولید، بازار و تجارت مربوط به دو سناریو از سیاست‌گذاری‌های مختلف شامل انقضای سهمیه‌های شکر اتحادیه اروپا در سال ۲۰۱۵-۲۰۱۶ و تمدید طرح سهمیه‌بندی کنونی شکر برای مدت زمانی نامعین را مقایسه کرده است. سال انجام این مقایسه ۲۰۲۰ است. برای این شبیه‌سازی‌ها از مدل CAPRI استفاده گردید.

ضمن ارایه این نتایج، تأثیرات مورد انتظار هنگام انقضای سهمیه‌ها به شکل تفاوت‌های موجود با سناریوی فرضی که در آن سهمیه‌ها تمدید شده‌اند ارایه گشته‌اند. یافته‌های اصلی در این خصوص عبارتند از:

- * تولید چغندر قند و شکر سفید حدود ۴ درصد افزایش می‌یابد.
- * تأثیر خالص اندکی بر تولید غلات وجود دارد.
- * مجموع تولید اتانول به ندرت تغییر می‌کند ولی اهمیت شکر به عنوان ماده خام برای تولید اتانول در برخی نقاط کاهش اندکی می‌یابد.
- * واردات شکر خام از سوی کشورهای جهان سوم با هزینه‌های بالا افت قابل توجهی دارد ولی وارداتی که از سوی تولیدکننده کم‌هزینه‌ای مانند برزیل انجام می‌گیرند کاهشی جزئی دارند.
- * صادرات شکر اتحادیه اروپا کاهش می‌یابد.
- * مصرف انسانی شکر در اتحادیه اروپا علی‌رغم کاهش ۱۵-۱۶ درصدی قیمت‌های چغندر قند برای تولید شکر با مصرف داخلی انسانی فقط اندکی افزایش می‌یابد.

- * تغییر بسیار اندک و مثبتی در زمینه رفاه وجود دارد اگرچه درآمد حاصل از بخش تولید چغندر قند بیش از ۱۷ درصد کاهش می‌یابد.
- این نتایج همگی هم‌سو با پیش‌بینی‌ها و توضیحات ارایه شده توسط مدل نظری هستند. همچنین تا جایی که مسیر تغییرات را در نظر بگیریم با مطالعات مذکور در این گزارش مطابقت دارند و از لحاظ مقدار در جایی میان بیشترین و کمترین تأثیرات ثبت شده قرار می‌گیرند. در خصوص موضوع سطح قیمت‌های جهانی که برای

اتحادیه اروپا یکی از تولیدکنندگان و مصرف‌کنندگان بزرگ شکر در دنیاست که سیاست‌های تجاری-اقتصادی آن می‌تواند منشأ تحول در بازار شکر جهان باشد. گزارش حاضر که سایت نیشکر نیوز آن را درج کرده است، نتایج حاصل از سیاست‌های جدید اتحادیه اروپا را بررسی کرده است که می‌خوانید:

یکی از سیاست‌گذاری‌های جدید اتحادیه اروپا انقضای سهمیه شکر اتحادیه اروپا در سال ۱۶-۲۰۱۵ و دیگری تمدید طرح سهمیه‌بندی کنونی شکر می‌باشد. همه معیارهای دیگر اتحادیه اروپا که به بخش شکر و به طور کلی تر به بخش کشاورزی مربوط می‌شوند در هر دو سناریو یکسان در نظر گرفته شده‌اند. برای خلاصه‌سازی روابط کارکردی اصلی در بازار شکر اتحادیه اروپا و بازارهای مرتبط با آن و تجارت اتحادیه اروپا در زمینه شکر، از یک مدل نظری استفاده شده است که شماری از پیش‌بینی‌های نظری درباره تأثیرات انقضای سهمیه‌بندی از آن برگرفته شده‌اند. سهمیه‌های ایزوگلوکز به همراه سهمیه‌های شکر منقذی خواهند شد و گمانه‌زنی‌های بسیاری از مورد میزان رقابت بین جایگزین ساختن دو شیرین کننده وجود دارند. برای دستیابی به بینشی وسیع‌تر در خصوص این مسئله از تحلیل حساسیت در برنامه‌ریزی خطی استفاده گردید. دو سناریوی دیگر در زمینه انقضای سهمیه اجرا شدند که در آنها فرض شد ایزوگلوکز ۱۰ درصد و ۲۰ درصد از سهم مصرف شکر را در بازار شیرین کننده‌ها به خود اختصاص می‌دهد. یافته‌های اصلی این تحلیل عبارتند از: تولید چغندر قند و شکر سفید حدود ۴ درصد افزایش می‌یابد؛ تأثیر ویژه اندکی بر تولید غلات وجود دارد؛ مجموع تولید اتانول به ندرت تغییر می‌کند با این حال اهمیت شکر به عنوان ماده خام برای تولید اتانول کمی کاهش می‌یابد؛ واردات شکر خام از کشورهای ثالث با هزینه‌های بالا کاهش قابل توجهی پیدا می‌کند ولی واردات از سوی برزیل که هزینه‌های تولید در آن پایین است فقط کمی کاسته می‌شود؛ صادرات شکر اتحادیه اروپا کاهش می‌یابد؛ مصرف انسانی شکر در اتحادیه اروپا تنها اندکی افزایش می‌یابد و این در حالی است که قیمت‌های چغندر قندی که برای تولید شکر

نیست که نیست

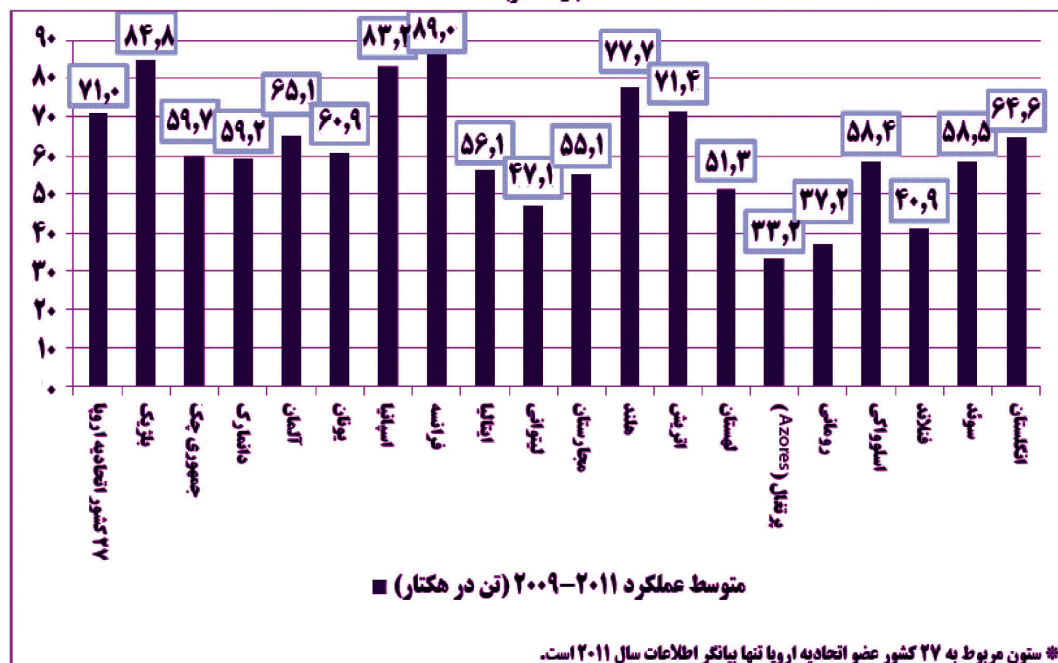
برخی امور از شدت بدیهی بودن نیاز به اثبات ندارد و با تصور آن تصدیق می‌شود و این تصدیق، نیاز به استدلال ندارد. نادیده گرفتن این امور اما هنری است که فقط از سوی طرفداران سفسطه برمی‌آید. داستان بیرون بودن شکر از دایره شمول قیمت‌گذاری که اکنون برخی از نهادها و مسئولان در قوه مجریه انجام می‌دهند با وجود ماده ۱۰۱ قانون برنامه پنجم و با وجود آیین‌نامه اجرایی آن از مصادیق بدیهی است و نیاز به اثبات ندارد. ماده ۱۰۱ قانون برنامه پنجم توسعه اذعان دارد و دولت را از قیمت‌گذاری کالاها و خدمات «منع» کرده است. یعنی اینکه قیمت‌گذاری دستوری کالاها و خدمات جزو «معدوم»‌ها و «نیست»‌های قانونی به حساب می‌آید. بنابراین شکر نیز به این دلیل که کالا است نباید قیمت‌گذاری شود. از طرف دیگر دولت بر اساس تبصره‌های این ماده قانونی فقط می‌تواند برای سه دسته کالای انحصاری، عمومی و اساسی قیمت‌گذاری کند که شکر مطابق آیین‌نامه اجرایی جزئی از هیچ کدام از طبقه‌بندی سه‌گانه قانونی نیست.

می‌توان پرسید که چرا برای کالایی که مطابق قانون نباید قیمت‌گذاری شود اقدام می‌شود. به نظر می‌رسد اگر به مسئله اگر خوش‌بینانه به مسئله نگاه کنیم بی‌تجربگی مدیران جدید سازمان مسؤوول قیمت‌گذاری به این کار غلط منجر شده است. می‌توان حتی دامنه خوش‌بینی را افزایش داد و گفت که مدیران این نهادها قصد دارند مانع از وارد شدن سختی به شهروندان شده و قصد دارند که قیمت یکی از کالاهای مورد نیاز آنها با تثبیت قیمت همراه شود.

این خوش‌بینی شاید در سال اول ورود مدیران قابل توجه باشد اما اکنون که ۳ سال از فعالیت دولت یازدهم سپری شده است و مدیران باید وظایف قانونی خود را شناخته و از سرسختی بی‌مورد دست بردارند و تن به قانون دهند، خوش‌بین بودن کمی دور از ذهن است. حالت بدبینانه این است که می‌خواهند با قیمت‌گذاری دولتی راه را برای ورود سرمایه‌های جدید به صنعت قند و شکر مسدود کنند. واقعیت این است که کمی مدارا و کمی بردباری و تاب‌آوری در زمینه تولید شکر به خودکفایی خواهیم رسید و دغدغه‌های متعددی که در حال حاضر وجود دارد برطرف می‌شود. این یک واقعیت سرسخت است که می‌تواند راه رانت‌خواران را ببندد و طمع واردات را برای همیشه از ذهن‌ها پاک کند. رفتار و اقدام‌هایی که مغایر با این اصل است شاید در ظاهر با هدف‌های خیر باشد اما تجربه نشان می‌دهد آن گروه از کسانی که همواره درصدد برانداختن عقاید ترقی ملی از مسیر حذف وابستگی غذایی به خارج‌اند تا بتوانند با واردات همچنان پول پارو کنند از مسیرهای گوناگون می‌آیند که یکی از همین راه‌ها ایجاد دلسوزی‌های غیرواقعی نزد کارشناسان است.

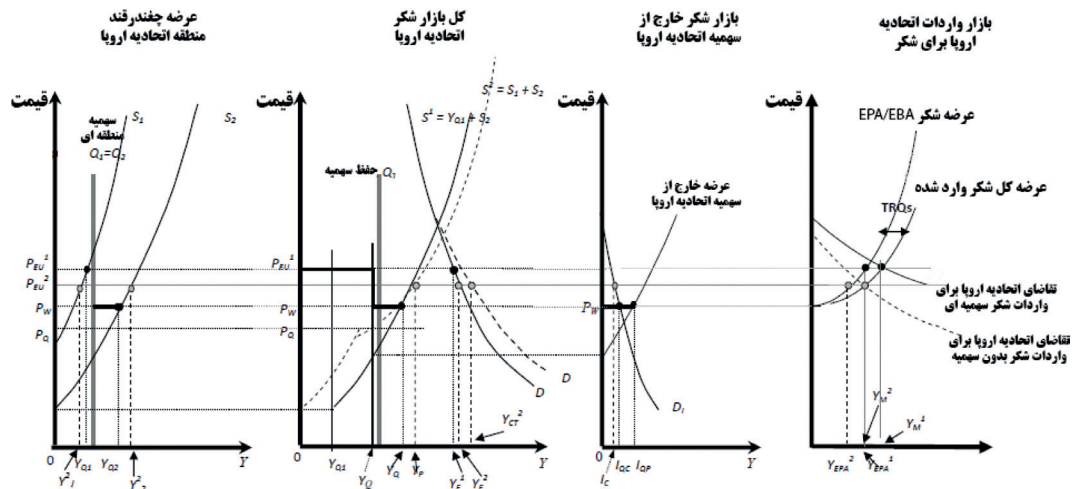
نمودار (۱) متوسط عملکرد چغندر قند در کشورهای عضو اتحادیه اروپا طی سال‌های ۲۰۰۹-۱۱

(تن-هکتار)

نمودار ۲) تاثیر لغو سهمیه ها روی بازار شکر اتحادیه اروپا

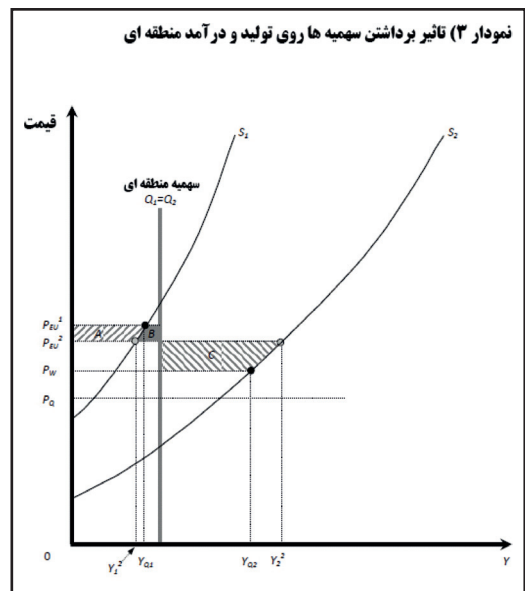

* کاهش درآمد مربوط به تولیدکنندگان چغندر قند خیلی بیشتر می شود.
 * کاهش قیمت‌های چغندر قند شدیدتر از زمانی است که هیچ تعاملی با ایزوگلوکز وجود ندارد، هنگامی که ایزوگلوکز ۲۰ درصد از سهم بازار شیرین‌کننده‌ها را به خود اختصاص می‌دهد این قیمت ۴ تا ۲۲ درصد کمتر از سناریوی وجود سهمیه‌ها می‌باشد (که بستگی به کشورهای عضو دارد) و در هفت کشور عضو به میزانی کمتر از قیمت چغندر قند غیر سهمیه‌ای در سناریوی وجود سهمیه‌ها کاهش می‌یابد.
 * وقتی ایزوگلوکز ۲۰ درصد از سهم بازار را به خود اختصاص می‌دهد، فقط شش کشور عضو از مقدار تولید شکر بالاتر از سناریوی وجود سهمیه‌ها برخوردارند، درآمد در هر هکتار در همه کشورهای عضو این است و میانگین EU27 معادل ۱۳/۸ درصد کمتر از مقدار آن در وضعیت وجود سهمیه‌ها می‌باشد.
 * واگذار کردن سهم بازار به ایزوگلوکز در مناطق NUTS2 موجب افزایش تنوع تأثیرات آن در اتحادیه اروپا بین کشورهای عضو و در آنها و به خصوص فشاری منفی را بر بسیاری از مناطق فرانسه، بیشتر نواحی لهستان و جنوب انگلستان وارد می‌آورد.
 واضح است که قابل قبول بودن نتایج در صورتی افزایش خواهد یافت که مدل CAPRI با افزودن ترسیمی تجربی و پشتیبانی‌کننده از بخش ایزوگلوکز و تعاملات آن با بازار شکر اتحادیه اروپا تمیمی یابد. احتمالاً اندازه‌گیری تأثیرات حاصل از تغییرات صورت گرفته در زمینه رفاه و عواید حاصل از صادرات در کشورهای سوم آسان نیست. وقتی تغییرات بسیار جزئی در خصوص رفاه برای اتحادیه اروپا محاسبه می‌شود، باید به خاطر داشت که سایر تغییرات در این زمینه که در خارج از اتحادیه اروپا رخ داده‌اند و گزارش نشده‌اند نیز در نظر گرفته شوند و این تغییرات ممکن است کاملاً بر کشورهای سوم خاص یا گروه‌های اقتصادی خاصی متمرکز باشند (تولیدکنندگان یا مصرف‌کنندگان).

نتایج هر دوی مطالعات بررسی شده از اهمیت بسیار زیادی برخوردار است باید به این نکته اشاره کرد که سطح مفروض قیمت‌های جهانی در سناریوی سهمیه‌ای در این مطالعه کم و بیش هم‌راستا با پیش‌بینی «مرکزی» مدل AGLINK-COSIMO می‌باشد. علاوه بر آن، تأثیراتی نیز در مورد کشورهای عضو اتحادیه اروپا و کشورهای عضو زیرمجموعه آنها نشان داده شده‌اند که یافته‌های اصلی مربوط به آنها عبارتند از:
 * تأثیرات مذکور در کشورهای عضو یکسان نیستند، همه کشورهای عضو به جز یونان و هلند تولید چغندر قند را افزایش می‌دهند و اگر درآمد حاصل از چغندر قند در هر هکتار در همه کشورهای عضو به جز زمانی که بدون تغییر می‌ماند، کاهش پیدا می‌کند.
 * مقدار افت درآمد به طور معکوس با مقدار تولید کلی شکر مرتبط است (که شامل شکر با مصارف صنعتی می‌شود) که از سهمیه شکر در سناریوی سهمیه بندی بیشتر شده است.
 * میانگین کاهش درآمد در هر هکتار در EU27 برابر با ۵/۸ درصد است.
 * در سطح NUTS2، تأثیرات مذکور بر تولید و درآمد در اتحادیه اروپا و برخی از کشورهای عضو بزرگتر آن متفاوت است. علاوه بر آن، برخی مناطق که از افزایش تولید قدرتمندی برخوردارند نیز شاهد افت قابل توجه درآمد می‌باشند.
 آنچه در بالا خلاصه شد به سناریویی اشاره دارد که در آن فرض شده است سهمیه‌های شکر منقضی شده‌اند و سهمیه ایزوگلوکز هم به ناچار لغو شده‌اند ولی هیچ تعاملی میان بازارهای شکر و ایزوگلوکز وجود ندارد. با فرض آنکه ایزوگلوکز سهم رو به رشدی را در بازار شیرین‌کننده‌ها به خود اختصاص می‌دهد، یافته‌های مذکور به شرح زیر اصلاح شده‌اند:
 * افزایش تولید چغندر قند و شکر در رابطه با سناریوی وجود سهمیه‌ها خیلی کمتر است و در پی سهم ۲۰ درصدی ایزوگلوکز در بازار ناپدید می‌گردد.
 * مجموع تولید اتانول کمی بیشتر افزایش می‌یابد و اهمیت شکر به عنوان ماده خام تولیدکننده اتانول به سطح آن در وضعیت وجود سهمیه‌ها بازمی‌گردد که علت آن، قیمت کمتر شکر می‌باشد.
 * واردات شکر خام از کشورهای سوم با هزینه بالا حتی از زمانی که تعاملی با ایزوگلوکز وجود ندارد هم افت بیشتری پیدا می‌کند. حتی واردات از سوی برزیل که تولیدکننده‌ای با هزینه پایین است هم کمی بیشتر کاهش می‌یابد.
 * صادرات شکر اتحادیه اروپا نسبت به زمانی که تعاملی با ایزوگلوکز وجود ندارد از کاهش کمتری برخوردارند و هنگامی که ایزوگلوکز ۲۰ درصد از سهم بازار شیرین‌کننده‌ها را به خود اختصاص می‌دهد مقدار صادرات از سناریوی وجود سهمیه‌ها بیشتر است.
 * با افزایش سهم ایزوگلوکز در بازار شیرین‌کننده‌ها، مصرف انسانی شکر به تناسب آن کاهش می‌یابد و اندازه کل بازار شیرین‌کننده‌ها کم و بیش به همان میزان باقی می‌ماند.

افزایش قیمت شکر و روغن پالم در بازارهای جهانی

افزایش قیمت شکر و روغن پالم در بازارهای جهانی باعث شد که شاخص بهای مواد غذایی فائو برای ماه مارس (۱۱ اسفند ۱۳۹۴ الی ۱۲ فروردین ۱۳۹۵) با وجود کاهش قیمت لبنیات به میزان یک درصد در مقایسه با ماه قبل (فوریه) رشد کند. رقم متوسط شاخص فوق در ماه مارس به ۱۵۱ واحد رسید که بالاترین رقم در سال ۲۰۱۶ به شمار می‌آید. با این وجود شاخص بهای مواد غذایی فائو به میزان ۱۲ درصد در مقایسه با سال قبل پایین‌تر است. این شاخص که بر اساس شاخص وزن تجاری، بازارهای بین‌المللی مواد غذایی را رصد می‌کند به پنج گروه کالایی اصلی شامل حبوبات، سبزیجات، روغن‌ها، لبنیات، گوشت و شکر تقسیم می‌شود. افت قابل ملاحظه قیمت مواد غذایی در سال گذشته عمدتاً ناشی از فراوانی عرضه، آهستگی رشد اقتصاد جهانی و تقویت ارزش دلار امریکا بود. شاخص کلیدی قیمت حبوبات فائو در ماه مارس به میزان اندکی کاهش یافت که حاکی از افت قیمت این محصول به صورت ممتد در فاصله پنج ماه اخیر بود. این رویداد باعث شد تا گمانه زنی‌ها برای یک چشم‌انداز عرضه مطلوب در فصل جدید تقویت شود. شاخص قیمت شکر فائو نیز در ماه مارس به میزان ۱۷/۱ درصد در مقایسه با ماه فوریه افزایش یافت که بالاترین رقم از ماه نوامبر ۲۰۱۴ بدین سو محسوب می‌شود. این رشد قیمت نشان‌دهنده بیشتر شدن کسری تولید در برداشت سال جاری است. افزایش قیمت یاد شده را می‌توان در بالا رفتن مصرف شکر خام توسط برزیل برای تولید اتانول ارزیابی کرد. شاخص قیمت بهای روغن‌های گیاهی فائو نیز به میزان قابل توجهی در ماه مارس رشد داشت، به گونه‌ای که رقم این شاخص به میزان ۶/۳ درصد در مقایسه با ماه فوریه در پی گران شدن قیمت جهانی روغن پالم افزایش داشته است. رشد قیمت روغن پالم از طولانی‌تر شدن زمان خشکی هوا در مالزی و اندونزی که تولیدکنندگان اصلی این نوع روغن در جهان به شمار می‌روند، ناشی شده است. با این وجود قیمت روغن سویا همچنان ثابت ماند حال آنکه قیمت روغن‌های آفتابگردان و کلزا با کاهش مواجه شد. شایان ذکر است، شاخص بهای لبنیات فائو نیز به میزان ۸/۲ درصد کاهش یافت که به پایین‌ترین میزان خود از سطح ماه ژوئن ۲۰۰۹ نزول کرد. این سیر نزولی از افت قیمت کره و پنیر در بازارهای جهان ناشی شد. شاخص بهای گوشت فائو نیز نشان می‌دهد که قیمت این محصول طی ماه مارس در مقایسه با ماه قبل همچنان ثابت مانده است. گفتنی است، دسترسی کامل به اطلاعات مربوط به شاخص بهای مواد غذایی فائو از طریق آدرس اینترنتی <http://www.fao.org/worldfoodsituation/foodpricesindex/en> به زبان انگلیسی برای عموم امکان‌پذیر است.

مقام معظم رهبری ابعاد اقتصاد مقاومتی را تشریح کردند

تولید ملی اساس پیشرفت کشور است

بزرگی را بر اساس تجربه انجام داده‌اند، اینها نقش ایفا نکنند؛ نخیر، نقش بسیار مهمی هم به عهده اینها است.

۵. عدالت در اقتصاد مقاومتی چگونه تعریف می‌شود؟
این اقتصاد، عدالت‌محور است؛ یعنی تنها به شاخص‌های اقتصاد سرمایه‌داری - [مثل] رشد ملی، تولید ناخالص ملی - اکتفا نمی‌کند؛ بحث اینها نیست که بگوییم رشد ملی اینقدر زیاد شد، یا تولید ناخالص ملی اینقدر زیاد شد؛ که در شاخص‌های جهانی و در اقتصاد سرمایه‌داری مشاهده می‌کنید. در حالی که تولید ناخالص ملی یک کشوری خیلی هم بالا می‌رود، اما کسانی هم در آن کشور از گرسنگی می‌میرند! این را ما قبول نداریم. بنابراین شاخص عدالت - عدالت اقتصادی و عدالت اجتماعی در جامعه - یکی از شاخص‌های مهم در اقتصاد مقاومتی است، اما معنای آن این نیست که به شاخص‌های علمی موجود دنیا هم بی‌اعتنایی بشود؛ نخیر، به آن شاخص‌ها هم توجه می‌شود، اما بر محور «عدالت» هم کار می‌شود. عدالت در این بیان و در این برنامه به معنای تقسیم فقر نیست، بلکه به معنای تولید ثروت و ثروت ملی را افزایش دادن است.

۶. با توجه به برنامه‌های اقتصاد مقاومتی، مشکلات کنونی اقتصاد کشور حل خواهد شد؟

در اینکه گفتیم اقتصاد مقاومتی بهترین راه حل مشکلات اقتصادی کشور است شکی نیست، اما معنای آن این نیست که ناظر به مشکلات کنونی کشور است - که یک مقداری از آن مربوط به تحریم است، یک مقداری از آن مثلاً مربوط به غلط بودن فلان برنامه است - نه، این مال همیشه است. اقتصاد مقاومتی یعنی مقاوم‌سازی، محکم‌سازی پایه‌های اقتصاد؛ این چنین اقتصادی چه در شرایط تحریم، چه در شرایط غیر تحریم، بارور خواهد بود و به مردم کمک می‌کند. این سؤال اول.

۷. آیا اقتصاد مقاومتی که شعار آن را می‌دهیم، تحقق‌پذیر است، ممکن است، یا نه، خیالات خام است؟
پاسخ این است که نخیر، کاملاً، عملاً، حتماً ممکن است؛ چرا؟ به‌خاطر ظرفیت‌ها؛ چون این کشور، دارای ظرفیت‌های فوق‌العاده است. من حالا چند قلم از ظرفیت‌های کشور را عرض می‌کنم. اینها چیزهایی است که آمارهای عجیب و غریب لازم ندارد، جلوی چشم همه است، همه می‌بینند.

۸. ظرفیت‌های کشور ما در راستای تحقق اقتصاد مقاومتی چه می‌باشد؟

یکی از ظرفیت‌های مهم ما، ظرفیت نیروی انسانی ما است. نیروی انسانی در کشور ما، یکی از بزرگ‌ترین ظرفیت‌های کشور ما است؛ این یک فرصت بزرگ است. عرض کردیم، جمعیت جوان کشور - از پانزده سال تا سی سال - یک حجم عظیم از ملت ما را تشکیل می‌دهند؛ این خودش یک ظرفیت است. تعداد ده میلیون دانش‌آموخته دانشگاه‌ها را داریم؛ ده میلیون از جوان‌های ما در طول این سال‌ها از دانشگاه‌ها فارغ‌التحصیل شدند. همین حالا بیش از چهار میلیون دانشجو داریم که اینها در طول چند سال آینده فارغ‌التحصیل می‌شوند؛ جوانان عزیز بدانند، این چهار میلیونی که می‌گویم، ۲۵ برابر تعداد دانشجو در پایان رژیم طاغوت است؛ جمعیت کشور نسبت به آن موقع شده دو برابر، اما تعداد دانشجو نسبت به آن موقع شده ۲۵ برابر؛ امروز ما این تعداد دانشجو و فارغ‌التحصیل داریم. علاوه بر اینها، میلیون‌ها نیروی مجرب و ماهر داریم. ببینید، همین‌هایی که در دوران جنگ به داد

ادامه از صفحه اول

۱. اقتصاد مقاومتی چه هست و چه نیست؟ خصوصیات مثبت آن و خصوصیات منفی و سلبی آن چیست؟

یک الگوی علمی متناسب با نیازهای کشور ما است - این آن جنبه مثبت - اما منحصر به کشور ما هم نیست؛ یعنی بسیاری از کشورها، امروز با توجه به این تکانه‌های اجتماعی و زیوروشدن‌های اقتصادی‌ای که در این بیست سی سال گذشته اتفاق افتاده است، متناسب با شرایط خودشان به فکر یک چنین کاری افتاده‌اند. پس مطلب اول اینکه این حرکتی که ما داریم انجام می‌دهیم، دغدغه دیگر کشورها هم هست؛ مخصوص ما نیست.

۲. اقتصاد مقاومتی درون‌زا به چه معناست؟

این اقتصاد درون‌زا است. درون‌زا است یعنی چه؟ یعنی از دل ظرفیت‌های خود کشور ما و خود مردم ما می‌جوشد؛ رشد این نهال و این درخت، متکی است به امکانات کشور خودمان؛ درون‌زا به این معنا است.

۳. آیا درون‌زایی اقتصاد مقاومتی همان درون‌گرایی اقتصاد است؟

درون‌گرا نیست؛ یعنی این اقتصاد مقاومتی، به این معنا نیست که ما اقتصاد خودمان را محصور می‌کنیم و محدود می‌کنیم در خود کشور؛ نه، درون‌زا است، اما برون‌گرا است؛ با اقتصادهای جهانی تعامل دارد، با اقتصادهای کشورهای دیگر با قدرت مواجه می‌شود. بنابراین درون‌زا است، اما درون‌گرا نیست. اینها را که عرض می‌کنم، برای خاطر این است که در همین زمینه‌ها الآن قلمها و زبانها و مغزهای مغرض، مشغول کارند که [الفا کنند] «بله، اینها می‌خواهند اقتصاد کشور را محدود کنند و در داخل محصور کنند». انواع و اقسام تحلیل‌ها را برای اینکه ملت را و مسئولان را از این راه - که راه سعادت است - جدا بکنند دارند می‌کنند. من عرض می‌کنم تا برای افکار عمومی مان روشن باشد.

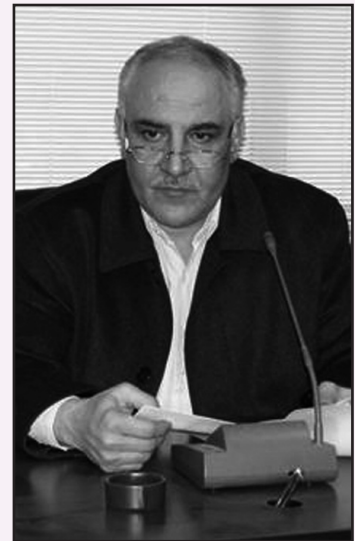
۴. آیا اقتصاد مقاومتی، اقتصادی دولتی است؟

این اقتصادی که به عنوان اقتصاد مقاومتی مطرح می‌شود، مردم‌بنیاد است؛ یعنی بر محور دولت نیست و اقتصاد دولتی نیست، اقتصاد مردمی است؛ با اراده مردم، سرمایه مردم، حضور مردم تحقق پیدا می‌کند. اما «دولتی نیست» به این معنا نیست که دولت در قبال آن مسئولیتی ندارد؛ چرا، دولت مسئولیت برنامه‌ریزی، زمینه‌سازی، ظرفیت‌سازی، هدایت و کمک دارد. کار اقتصادی و فعالیت اقتصادی دست مردم است، مال مردم است؛ اما دولت - به‌عنوان یک مسئول عمومی - نظارت می‌کند، هدایت می‌کند، کمک می‌کند. آن جایی که کسانی بخواهند سوءاستفاده کنند و دست به فساد اقتصادی بزنند، جلوی آنها را می‌گیرد؛ آنجایی که کسانی احتیاج به کمک دارند، به آنها کمک می‌کند. بنابراین آماده‌سازی شرایط، وظیفه دولت است؛ تسهیل می‌کند.

چهارم، گفتیم این اقتصاد، اقتصاد دانش‌بنیان است یعنی از پیشرفت‌های علمی استفاده می‌کند، به پیشرفت‌های علمی تکیه می‌کند، اقتصاد را بر محور علم قرار می‌دهد؛ اما معنای آن این نیست که این اقتصاد منحصر به دانشمندان است و فقط دانشمندان می‌توانند نقش ایفا کنند در اقتصاد مقاومتی؛ نخیر، تجربه‌ها و مهارت‌ها - تجربه‌های صاحبان صنعت، تجربه‌ها و مهارت‌های کارگرانی که دارای تجربه و مهارتند - می‌تواند اثر بگذارد و می‌تواند در این اقتصاد نقش ایفا کند. اینکه گفته می‌شود دانش‌محور، معنای آن این نیست که عناصر با تجربه صنعتگر یا کشاورز که در طول سال‌های متممادی کارهای

دبیر انجمن صنفی کارخانه‌های قند و شکر در گفت‌وگو با فارس عنوان کرد

مابه‌التفاوت ۵۰۰ میلیارد تومانی قیمت شکر پرداخت نشده است

دبیر انجمن صنفی کارخانه‌های قند و شکر با بیان اینکه کارخانه‌ها ۵۰۰ میلیارد تومان بابت مابه‌التفاوت قیمت شکر از دولت طلب دارند، گفت: هنوز نتوانسته‌ایم ۳۲۰ میلیارد تومان مطالبات چغندرکاران را پرداخت کنیم.

بهمین دانیایی با اشاره به اینکه تولید شکر همچنان خوب پیش می‌رود، گفت: تولید شکر امسال قطعاً از یک میلیون و ۴۰۰ هزار تن بیشتر می‌شود و این میزان تولید از زمان شکل‌گیری صنعت قند و شکر تاکنون بی‌سابقه بوده است.

دبیر انجمن صنفی کارخانه‌های قند و شکر با بیان تا دو سه سال پیش سالانه حدود ۲ میلیون و ۲۰۰ هزار تن شکر برای مصرف سالانه مورد نیاز بود، اظهار داشت: سرانه مصرف شکر کاهش یافته و صنایع پایین‌دستی با افت مشکل تولید مواجه شده‌اند.

دانیایی با اشاره به اینکه در حال حاضر به کمتر از ۲ میلیون تن شکر در سال نیاز داریم، گفت: نیاز وارداتی شکر هم کم شده و این مقدار به ۳۰۰ تا ۴۰۰ هزار تن در سال کاهش یافته که اگر مسئولان در زمینه تولید کمک کنند، قطعاً همین مقدار را هم می‌توان در داخل تولید کرد.

دبیر انجمن صنفی کارخانه‌های قند و شکر گفت: براساس برآوردهای انجام شده تا پایان سال ۹۴ مبلغ ۳۲۰ میلیارد تومان از مطالبات چغندرکاران هنوز پرداخت نشده است. وی بیان داشت: در مجموع سال ۹۴ مبلغ ۱۵۰۰ میلیارد تومان چغندر قند با قیمت هر کیلو ۲۷۰ تومان از کشاورزان خریداری شد.

ادامه در صفحه ۷

مابه‌التفاوت ۵۰۰ میلیارد تومانی قیمت شکر پرداخت نشده است

ادامه از صفحه ۶

دبیر انجمن صنفی کارخانه‌های قند و شکر گفت: براساس مصوبه ستاد تنظیم بازار قیمت خرید دولتی شکر از کارخانه‌ها برای سال ۹۳ مبلغ ۲۳۰۰ تومن و برای سال ۹۴ هم ۲۵۱۵ تومن تعیین شد که در سال ۹۳ قرار شد، کارخانجات شکر را به قیمت ۲۱۰۰ و در سال ۹۴ به قیمت ۲۳۰۰ تومن عرضه کنند و مابه‌التفاوت ۲۰۰ و ۲۱۵ تومانی هر کیلو عرضه شکر را از دولت دریافت کنند.

وی افزود: تاکنون حتی یک ریال بابت مابه‌التفاوت قیمت شکر در سال‌های ۹۳ و ۹۴ به کارخانجات پرداخت نشده و در مجموع مبلغ ۵۰۰ میلیارد تومان صنعت قند کشور در بخش نیشکر و چغندر از دولت طلب دارد. دانایی با اشاره به اینکه کارخانجات با توجه به شرایط و کسش بازار شکر تولیدی را زیر قیمت مصوب عرضه می‌کنند، بیان داشت: سال ۹۳ که قیمت مصوب برای عرضه شکر کارخانه‌ها ۲۱۰۰ تومن تعیین شده بود، شکر با ۲۰۰ تومن ضرر یعنی به قیمت ۱۹۰۰ تومن و در سال ۹۴ هم این محصول باز هم با حدود ۲۰۰ تومن زیر قیمت به قیمت ۲۱۰۰ تومن عرضه شد. دبیر انجمن صنفی کارخانه‌های قند و شکر تصریح کرد: در حالی که در دو سال گذشته بهترین شرایط تولید برای کارخانه‌ها رقم خورد، اما از لحاظ شرایط اقتصاد بازرگانی در بدترین شرایط قرار داشتند. وی با اشاره به ضرر و زیان کارخانجات قند و شکر ناشی از ارزان‌فروشی شکر به دلیل عدم کسش بازار افزود: در حال حاضر برخی کارخانه‌ها شکر تولیدی خود را فروخته‌اند، اما هنوز موفق به پرداخت مطالبات کشاورزان نشده‌اند.

دانایی با بیان اینکه قیمت‌ها نباید طبق ماده ۱۰۱ قانون برنامه پنجم توسعه دستوری تعیین شود، گفت: حال که سازمان مدیریت و برنامه‌ریزی در شورای اقتصادی قیمت شکر را دستوری تعیین کرده، بنابراین طبق قانون مکلف به تأمین اعتبار مابه‌التفاوت آن است در حالی که در دو سال گذشته برای مابه‌التفاوت قیمت شکر هیچ پولی به کارخانجات قند و شکر پرداخت نشده است.

وی ظرفیت کارخانجات قند و شکر در کشور را ۲ میلیون و ۲۰۰ هزار تن عنوان کرد و گفت: در حال حاضر این کارخانه‌ها با ۷۰ درصد ظرفیت کار می‌کنند.

مثال آن، صنعت و فناوری است؛ در اینها ما تحریم بودیم، الآن هم تحریم هستیم. در مورد دانش‌های پیشرفته و روز، الآن هم درهای مراکز علمی مهم پرور دنیا به روی دانشمندان ایرانی و دانشجوی ایرانی بسته است، اما درعین حال، ما در نانو پیشرفت کردیم، در هسته‌ای پیشرفت کردیم، در سلول‌های بنیادی پیشرفت کردیم، در صنایع دفاعی پیشرفت کردیم، در صنایع پهپاد و موشک، به کوری چشم دشمن، پیشرفت کردیم؛ چرا در اقتصاد نتوانیم پیشرفت کنیم؟! ما که در این سر صحنه‌ها و عرصه‌های گوناگون این همه موفقیت به دست آوردیم، در اقتصاد هم اگر عزممان را جزم کنیم و دست به دست هم بدهیم، می‌توانیم اقتصاد را شکوفا کنیم. چشممان به دست دشمن نباشد که کی این تحریم را برمی‌دارد، کی فلان نقطه را موافقت می‌کند؛ به درک! نگاه کنیم ببینیم خودمان چه کار می‌توانیم بکنیم.

۱۰. اگر تحقق اقتصاد مقاومتی ممکن است، الزامات آن چیست، چه کارهایی باید انجام بگیرد؟

اولاً مسئولان باید از تولید ملی حمایت کنند. تولید ملی، اساس و حلقه اساسی پیشرفت اقتصاد است. مسئولان باید از تولید ملی حمایت کنند. چه جوری؟ یک جا که قانون لازم دارد، حمایت قانونی کنند؛ یک جا که حمایت قضائی لازم است، انجام بگیرد؛ یک جا که حمایت اجرایی لازم است، باید تشویق کنند و کارهایی بکنند؛ باید این کارها انجام بگیرد. تولید ملی باید رونق پیدا کند.

دوم، صاحبان سرمایه و نیروی کار که تولیدگر هستند، آنها هم بایستی به تولید ملی اهمیت بدهند؛ به چه معنا؟ به این معنا که بهره‌وری را افزایش بدهند. بهره‌وری، یعنی از امکاناتی که وجود دارد حداکثر استفاده بهینه بشود؛ کارگر که کار می‌کند، کار را با دقت انجام بدهد؛ رحم الله امرء عمل عملاً فأتقنه، این معنای بهره‌وری است؛ از قول پیغمبر نقل شده است: رحمت خدا بر آن کسی است که کاری را که انجام می‌دهد، محکم انجام بدهد، متقن انجام بدهد. آن کسی که سرمایه‌گذاری می‌کند، سعی کند حداکثر استفاده از آن سرمایه انجام بگیرد؛ یعنی هزینه‌های تولید را کاهش بدهند؛ بعضی از بی‌تدبیری‌ها، بی‌سیاستی‌ها موجب می‌شود هزینه تولید برود بالا، بهره‌وری سرمایه و کار کم بشود.

سوم، صاحبان سرمایه در کشور، فعالیت تولیدی را ترجیح بدهند بر فعالیتهای دیگر. ما دیدیم کسانی را که سرمایه‌ای داشتند - کم یا زیاد - و میتوانستند این را در یک راه‌هایی به کار بیندازند و درآمدهای زیادی کسب کنند، نکردند؛ رفتند سراغ تولید؛ گفتند می‌خواهیم تولید کشور تقویت بشود؛ این حسنه است، این صدقه است، این جزو بهترین کارها است؛ کسانی که دارای سرمایه هستند - چه سرمایه‌های کم، چه سرمایه‌های افزون - آن را بیشتر در خدمت تولید کشور بگذارند. بعدی، مردم در همه سطوح، تولید ملی را ترویج کنند.

یعنی چه؟ یعنی همین مطلبی که من دو سه سال قبل از این، در همین جا با اصرار فراوان گفتم، یک عده‌ای هم از مردم خوشبختانه عمل کردند، اما همه باید عمل کنند و آن عبارت است از «مصرف تولیدات داخلی». عزیزان من! شما وقتی که یک جنس داخلی را خرید می‌کنید به جای جنس تولید خارجی، هم به همین اندازه کار و اشتغال ایجاد کرده‌اید، هم کارگر ایرانی را وادار کرده‌اید به اینکه ابتکار خودش را بیاورد میدان؛ جنس داخلی که مصرف شد، آن کننده کار، ابتکاراتی دارد، این ابتکارات را روزبه‌روز افزایش خواهد داد؛ شما وقتی که جنس داخلی مصرف می‌کنید، ثروت ملی را افزایش داده‌اید. در گذشته، در دوران طاغوت، ترجیح مصرف خارجی به‌عنوان یک سنت بود؛ سراغ جنس که می‌رفتند، می‌پرسیدند [داخلی است یا خارجی؟ اگر خارجی بود، بیشتر به آن رغبت داشتند؛ این باید برگردد و به‌عکس بشود.

نیروهای مسلح ما رسیدند. در دوران جنگ تحمیلی، یکی از مشکلات ما، از کار افتادن دستگاه‌های ما، بمباران شدن مراکز گوناگون ما، تهیدست ماندن نیروهای ما از وسایل لازم - مثل وسایل حمل و نقل و این چیزها - بود. یک عده افراد صنعتگر، ماهر، مجرب، راه افتادند از تهران و شهرستان‌ها - که بنده در اوایل جنگ خودم شاهد بودم، اینها را میدیدم؛ اخیراً هم بحمدالله توفیق پیدا کردیم، یک جماعتی از اینها آمدند؛ آن روز جوان بودند، حالا سنی از آنها گذشته، اما همان انگیزه و همان شور در آنها هست - رفتند داخل میدانهای جنگ، در صفوف مقدم، بعضی‌هایشان هم شهید شدند؛ تعمیرات کردند، ساخت‌وساز کردند، ساخت‌وسازهای صنعتی؛ این پلهای عجیب‌وغریبی که در جنگ به درد نیروهای مسلح ما خورد، امکانات فراوان، خودرو، جاده، امثال اینها، به‌وسیله همین نیروهای مجرب و ماهر به‌وجود آمد؛ امروز هم هستند، امروز هم در کشور ما الی ماشاءالله؛ تحصیل کرده نیستند، اما تجربه و مهارتی دارند که گاهی از تحصیل کرده‌ها هم بسیار بیشتر و بهتر و مفیدتر است؛ این هم یکی از امکانات نیروهای ما است؛ هم در کشاورزی این را داریم، هم در صنعت داریم. یکی از ظرفیتهای مهم کشور ما منابع طبیعی است. من سال گذشته در همین جا راجع به نفت و گاز گفتم که مجموع نفت و گاز ما در دنیا درجه یک است؛ یعنی هیچ کشوری در دنیا به‌قدر ایران، بر روی هم نفت و گاز ندارد. مجموع نفت و گاز ما از همه کشورهای دنیا - شرق و غرب عالم - بیشتر است. امسال که من دارم با شما حرف می‌زنم، کشفیاتی در مورد گاز شده است که نشان می‌دهد که از آن مقداری که سال گذشته در آمارهای ما بود، از آن مقدار هم منابع گازی ما و ذخیره‌های گازی ما افزایش پیدا کرده است؛ این وضع نفت و گاز ما است. بیشترین ذخیره منابع انرژی - که همه دنیا روشنی خود، گرمای خود، صنعت خود، رونق خود را از انرژی دارد، از نفت و گاز دارد - در کشور ما است. علاوه بر این، معادن طلا و معادن فلزات کمیاب در سرتاسر این کشور پراکنده است و وجود دارد. سنگ آهن، سنگهای قیمتی، انواع و اقسام فلزهای لازم و اساسی - که مادر صنایع محسوب می‌شوند - در کشور وجود دارد؛ این هم یک ظرفیت بزرگی است.

ظرفیت دیگر موقعیت جغرافیایی ما است؛ ما با پانزده کشور همسایه هستیم که اینها رفت‌وآمد دارند. حمل و نقل ترانزیت یکی از فرصت‌های بزرگ کشورها است؛ این برای کشور ما هست و در جنوب به دریای آزاد و در شمال به آب‌های محدود منتهی می‌شود. در این همسایه‌های ما، در حدود ۳۷۰ میلیون جمعیت زندگی میکنند که این مقدار ارتباطات و همسایه‌ها، برای رونق اقتصادی یک کشور یک فرصت بسیار بزرگی است. این علاوه بر بازار داخلی خود ما است؛ یک بازار ۷۵ میلیونی که برای هر اقتصادی، یک چنین بازاری بازار مهمی است.

یک ظرفیت دیگری که در کشور وجود دارد، زیرساخت‌های نرم‌افزاری و سخت‌افزاری است؛ نرم‌افزاری مثل این سیاست‌های اصل ۴۴، سند چشم‌انداز و این کارهایی که در این چند سال انجام گرفته و همچنین زیرساخت‌های گوناگون مثل جاده و سد و پل و کارخانه و امثال اینها؛ اینها زمینه‌های بسیار خوبی برای پیشرفت اقتصاد کشور است، اینها ظرفیتهای یک کشور است.

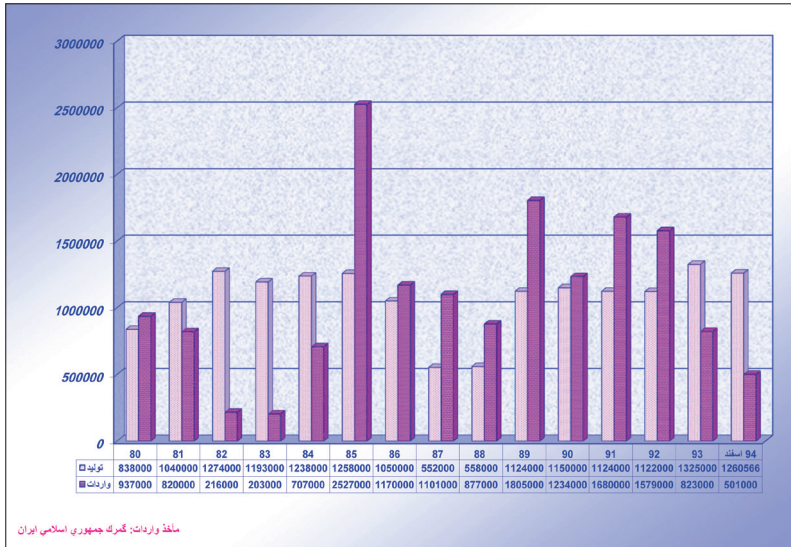
۹. آیا با وجود تحریم‌های اقتصادی می‌توان از ظرفیت‌های کشور استفاده کرد؟

خب، ممکن است کسی بگوید اگر تحریم نبود از این ظرفیتهای میتوانستید خوب استفاده کنید، اما [چون] تحریم هست نمیتوانید از این ظرفیتهای استفاده کنید؛ این خطا است؛ این حرف، درست نیست. ما در بسیاری از مسائل دیگر هم در عین تحریم توانسته‌ایم به نقطه‌های بسیار برجسته و بالا دست پیدا کنیم؛ یک مثال آن، تولید علم است؛ یک

اعدادی که افتخار آفرین هستند

نمودار تولید و واردات شکر از سال ۸۰ تا پایان اسفند ماه سال ۱۳۹۴ (ارقام به تن)

منبع: واردات: گمرک جمهوری اسلامی ایران

اعداد و ارقام به تنهایی شاید اهمیتی نداشته باشند و لفظ و نوشته‌اند، اما وقتی مابه‌ازا پیدا می‌کنند و معلوم می‌شود هر عدد نشان‌دهنده چه کمیتی از چه موضوعی است می‌توانند افتخار آفرین باشند یا نشانه سرازیری و انحطاط. اعداد و ارقام مندرج در نمودار و جدول حاضر در این صفحه نشان‌دهنده روندی تاریخی از یک فعالیت و نشانه‌های ناکارآمدی در اداره کشور و بی‌اعتنایی به تاریخ و آینده یک سرزمین به سوی افتخار آفرینی است.

ارقام جدول حاضر نشان می‌دهد در سال ۱۳۸۵ رقمی معادل ۲۴۸۱ هزار تن شکر وارد بازار ایران شده است که حدود ۵ برابر واردات شکر در سال ۱۳۹۴ است. این در حالی است که جمعیت ایران در ۱۰ سال منتهی به ۱۳۹۴ افزایش قابل توجهی داشته است. چه اتفاقی افتاده است که واردات در دو نقطه متمایز قرار گرفتند؟ کمترین واردات در سال ۱۳۹۴ و بیشترین واردات در سال ۱۳۸۵ نشان‌دهنده یک تحول اندیشه‌ای نزد اداره‌کنندگان اقتصاد و سیاست ایران است. در سال ۱۳۸۵ متأسفانه درآمدهای ارزی سرشار ایران برای جلب رضایت گروهی کوچک از تجار به واردات ارزان شکر اختصاص یافت، دولت یازدهم به ویژه وزیر جهاد کشاورزی این دولت اما روند را معکوس کردند و واردات ۱۶۸۱ هزار تنی سال ۱۳۹۱ را به ۵۰۰ هزار تن در سال ۱۳۹۴ کاهش دادند. علاوه بر این، نمودار حاضر نشان می‌دهد که چگونه شد که تولید داخل به مرور از واردات سبقت گرفت و اندازه تولید در سال ۱۳۹۴ به دو و نیم برابر واردات رسید.

واردات شکر خام بصورت ماهیانه از سال ۱۳۸۵ تا سال ۱۳۹۴

ردیف	سال	فروردین	اردیبهشت	خرداد	تیر	مرداد	شهریور	مهر	آبان	آذر	دی	بهمن	اسفند	جمع
۱	۱۳۸۵	۱۵۴	۹۴	۱۱۱	۲۰۵	۳۰۷	۱۹۲	۱۸۷	۲۲۳	۱۹۴	۲۹۸	۲۴۰	۲۷۶	۲۴۸۱
	جمع هر ماه + ماه های قبل	۱۵۴	۲۴۸	۳۵۹	۵۶۴	۸۷۱	۱۰۶۳	۱۲۵۰	۱۴۷۳	۱۶۶۸	۱۹۶۵	۲۲۰۵	۲۴۸۱	۲۴۸۱
۲	۱۳۸۶	۲۳۶	۲۲۸	۱۱۲	۵۴	۱۱۱	۱۳۳	۶۱	۵۵	۶۵	۲۷	۵۰	۳۸	۱۱۷۰
	جمع هر ماه + ماه های قبل	۲۳۶	۴۶۴	۵۷۶	۶۳۰	۷۴۱	۸۷۴	۹۳۵	۹۹۰	۱۰۵۵	۱۰۸۲	۱۱۳۲	۱۱۷۰	۱۱۷۰
۳	۱۳۸۷	۲۸	۲۹	۸۸	۸۹	۱۴۹	۱۷۳	۲۴	۶۸	۶۵	۱۲۶	۱۶۹	۹۳	۱۱۰۱
	جمع هر ماه + ماه های قبل	۲۸	۵۷	۱۴۵	۲۳۴	۳۸۳	۵۵۶	۵۸۰	۶۴۸	۷۱۳	۸۳۹	۱۰۰۸	۱۱۰۱	۱۱۰۱
۴	۱۳۸۸	۱۱۹	۱۰۸	۵۷	۶۴	۴۲	۳۳	۹۴	۴۶	۴۵	۷۴	۱۲۲	۷۳	۸۷۷
	جمع هر ماه + ماه های قبل	۱۱۹	۲۲۷	۲۸۴	۳۴۸	۳۹۰	۴۲۳	۵۱۷	۵۶۳	۶۰۸	۶۸۲	۸۰۴	۸۷۷	۸۷۷
۵	۱۳۸۹	۶۹	۱۰۷	۱۳۲	۲۳۴	۳۱۲	۳۳۰	۱۶۱	۱۱۲	۸۰	۶۳	۷۳	۱۳۲	۱۸۰۵
	جمع هر ماه + ماه های قبل	۶۹	۱۷۶	۳۰۸	۵۴۲	۸۵۴	۱۱۸۴	۱۳۴۵	۱۴۵۷	۱۵۳۷	۱۶۰۰	۱۶۷۳	۱۸۰۵	۱۸۰۵
۶	۱۳۹۰	۰	۲۴	۱۲	۶۸	۳۰۱	۳۸۴	۳۱	۱۸	۱۷	۱۸۱	۱۴۲	۵۶	۱۲۳۴
	جمع هر ماه + ماه های قبل	۰	۲۴	۳۶	۱۰۴	۴۰۵	۷۸۹	۸۲۰	۸۳۸	۸۵۵	۱۰۳۶	۱۱۷۸	۱۲۳۴	۱۲۳۴
۷	۱۳۹۱	۵۰	۶۹	۱۲۱	۵۵	۱۵۴	۱۹۶	۱۹۰	۳۷	۲۲۸	۱۵۱	۳۰۷	۱۲۳	۱۶۸۱
	جمع هر ماه + ماه های قبل	۵۰	۱۱۹	۲۴۰	۲۹۵	۴۴۹	۶۴۵	۸۳۵	۸۷۲	۱۱۰۰	۱۲۵۱	۱۵۵۸	۱۶۸۱	۱۶۸۱
۸	۱۳۹۲	۸۸	۱۵	۸۸	۱۱۴	۶۱	۱۵۹	۲۰۷	۱۱۵	۱۴۶	۱۳۴	۲۲۵	۲۲۷	۱۵۷۹
	جمع هر ماه + ماه های قبل	۸۸	۱۰۳	۱۹۱	۳۰۵	۳۶۶	۵۲۵	۷۳۲	۸۴۷	۹۹۳	۱۱۲۷	۱۳۵۲	۱۵۷۹	۱۵۷۹
۹	۱۳۹۳	۱۶۵	۱۳۷	۲۱۱	۵۷	۴۰	۶۷	۴۷	۱۹	۸۰	۰	۰	۰	۸۲۳
	جمع هر ماه + ماه های قبل	۱۶۵	۳۰۲	۵۱۳	۵۷۰	۶۱۰	۶۷۷	۷۲۴	۷۴۳	۸۲۳	۸۲۳	۸۲۳	۸۲۳	۸۲۳
۱۰	۱۳۹۴	۰	۵۵	۱۱۸	۹۲	۱۲	۷۰	۱۰۷	۱۷۵	۱۰۵	۲	۵	۴	۵۰۱
	جمع هر ماه + ماه های قبل	۰	۵۵	۱۷۳	۲۱	۳۳	۱۰۳	۲۱۰	۳۸۵	۴۹۰	۴۹۲	۴۹۷	۵۰۱	۵۰۱

۶۱۹

گواهینامه انطباق معیار مصرف انرژی برای قند اصفهان

کارخانه قند اصفهان با استفاده از نیروی انسانی ورزیده و توانمندی‌های کارکنان و مدیریت توانسته است نظر مثبت سازمان ملی استاندارد را جلب کند. مدیریت اداره کل استاندارد اصفهان با ارسال نامه‌ای به شرکت قند اصفهان کامیابی این شرکت در اصلاح الگوی مصرف را اعلام کرده و اجازه داده است که این شرکت آن را به کار برد. نشریه شکر نیز این موفقیت را به کارکنان و مدیریت قند اصفهان تبریک می‌گوید.

ماهانمه

انجمن صنعتی کارخانهای قند و شکر ایران

زیر نظر شورای نویسندگان
صفحه‌آرا: علی صائمی
تلفن و نمابر:
۸۸۹۶۹۰۳ - ۸۸۹۶۹۰۵۵
نشانی: تهران - میدان دکتر فاطمی
خیابان شهید گمنام - شماره ۱۴